

**Povídky a příběhy
z cest**

Jarek Dzialowsky

Povídky a příběhy z cest

Jarek Dzialowsky

Povídky a příběhy z cest

Jarek Dzialowsky

Text © 2020, Jarek Dzialowsky

Grafická úprava a sazba © Lukáš Vik, 2020

Obálka © 2020, Jarek Dzialowsky

1. vydání © 2020, [Lukáš Vik – E-knihy hned](#)

1. vydání © Lukáš Vik, 2020

ISBN ePub formátu: 978-80-7536-305-3 (ePub)

ISBN PDF formátu: 978-80-7536-306-0 (PDF)

Konverze do elektronických formátů:

Lukáš Vik

<http://www.lukasvik.cz>

Úvod

Vážený čtenáři,

při svých cestách jsem byl často svědkem různých humorných, ale i vážných situací, z nichž některé jsem se snažil popsat v této publikaci.

Pro pobavení čtenářů jsem je doplnil o několik krátkých odposlechnutých příběhů s nadsázkou.

Popsané děje jsou až na výjimky v naprosté většině autentické a byly vyjímečně upraveny pouze v malých detailech.

Hlavním záměrem při psaní této publikace bylo pobavit čtenáře i když některé příběhy svou vyjímečností a neočekávanými zvraty asi povedou k zamyšlení.

J. D.

Myslivecký hon

Naše továrna stála na okraji zalesněného údolí, na periferii města. Byla postavena v 60-tých letech a tvořil jí komplex výrobních hal a dvoupodlažních budov.

Rozsáhlý pozemek o ploše několika hektarů byl oplocen drátěným pletivem, které bylo na některých místech potřhané nebo se dalo nadzvednout.

Na travnatém pozemku byly umístěny mimo nízkopodlažních budov různé skládky používaného materiálu. Laboratoř ve které jsme pracovali měla okna s výhledem na louky a lesy do tohoto prostoru.

Jednoho dne dopoledne jsme zaslechli několik ojedinělých výstřelů a při pohledu z okna uviděli něco co změnilo náš názor na inteligenci divoké zvěře a ptactva.

Po celé ploše rozsáhlé protilehlé louky se pohybovala dlouhá řada střelců s ručnicemi doprovázená loveckými psy. Řada postupovala směrem k vzdálenému lesu a občas některý ze střelců vypálil.

Za okamžik nás jeden z přihlížejících kolegů upozornil na něco čeho jsme si v první chvíli

nevšimli. Celý náš tovární dvůr byl plný divoké zvěře a ptáků.

Zajíci poskakovali klidně vedle koroptví a bažantů, srnky se spokojeně pásly mezi uloženými barely a u složených palet jsme dokonce zahlédli odpočívající lišku.

Zaměstnanci provádějící práci v tomto prostoru prý tak jako každý rok přerušili svou činnost a šli na svačinu.

Tato situace trvala něco přes hodinu než lovci prakticky bez úlovku odešli a zhruba za další hodinu byl už náš dvůr prázdný.